

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0138 van 17 april 2012
in de zaak 2010/0227/SA/2/211

In zake:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Godfried DE SMEDT
kantoor houdende te 9160 Lokeren, Roomstraat 40
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 25 februari 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 januari 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan van 4 december 2009, waarbij aan de heer en mevrouw [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de oprichting van een woning, onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest met nummer S/2010/0040 van 30 juli 2010 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens gebrek aan moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 september 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Godfried DE SMEDT die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 15 oktober 2009 (datum ontvangstbewijs) dienen de heer en mevrouw [REDACTED] (hierna genoemd, de aanvragers) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan een stedenbouwkundige aanvraag in voor het slopen van een garage en het oprichten van een woonhuis met ruimte voor het uitoefenen van een vrij beroep, met name het begeleiden van yoga- en meditatie sessies.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Brugge-Oostkust, gewijzigd naar Oostende-Middenkust bij ministerieel besluit van 14 oktober 1992, gelegen in woongebied.

Het perceel is tevens gelegen binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 27 april 2004 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Wenduine Centrum en bevindt zich aldaar in een residentieel woongebied, alwaar de bestemmingsvoorschriften van zone twee het volgende voorzien: *“het terrein is in hoofdzaak bestemd voor een eengezinswoning en/of kangoeroewoning met de daarbij horende koeren en hovingen. Daarnaast kan maximaal 30 % van de vloeroppervlakte worden ingevuld als bergingen aansluitend bij de woonfunctie of voor het uitoefenen van een vrij beroep”*.

Het bouwperceel is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen verleent bij besluit van 4 december 2009 de stedenbouwkundige vergunning.

Deze stedenbouwkundige vergunning werd op het terrein aangeplakt vanaf 12 december 2009.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 11 januari 2010 administratief beroep aan bij verwerende partij.

Bij besluit van 28 januari 2010 beslist de verwerende partij tot de onontvankelijkheid van het ingestelde beroep en dit onder de volgende motivering:

“ ...

Op 11/01/2010 heeft [REDACTED] beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van DE HAAN houdende vergunning aan tot het bouwen van een huis.

Art. 7.5.8 §2 lid 4 Codex bepaalt dat beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend vanaf 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelingen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de Codex.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §4 lid 2 Codex dient de indiener van het beroep gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift te bezorgen aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager.

Aan de deputatie is van deze gelijktijdige bezorging tot op heden geen enkel bewijs bezorgd.

Artikel 1 §1 van het beroepenbesluit stelt dat het beroepschrift tevens een omschrijving omvat van de hinder of nadelen die de appellant ondervindt ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid. Beroeper blijkt een naamloze vennootschap te zijn met maatschappelijk zetel te Ranst. Uit het beroepschrift kan evenwel niet opgemaakt worden in welke mate beroeper ingevolge de bestreden beslissing rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden.

Verder bepaalt artikel 1 §1 van het beroepenbesluit dat het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing vermeldt.

In casu bevat het beroepschrift geen identificatie van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing.

Tenslotte dient het beroepschrift vergezeld te zijn van een attest van aanplakking. Dit is in casu niet het geval.

Om al deze redenen dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Voor het volledige feitenrelaas verwijst de Raad naar het arrest met nummer S/2010/0040 van 30 juli 2010.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

In het arrest met nummer S/2010/0040 van 30 juli 2010 werd reeds geoordeeld dat het beroep door de verzoekende partij tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij roept de onontvankelijkheid van de vordering in omdat niet blijkt dat de Raad van Bestuur of enig ander bevoegd orgaan van de verzoekende partij tijdig beslist heeft tot het instellen van het beroep.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij heeft een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, aan haar verzoekschrift gevoegd.

Na onderzoek van deze stukken blijkt dat de verzoekende partij over de nodige procesbevoegdheid beschikt.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

2.

De verzoekende partij omschrijft in haar verzoekschrift niet op welke grond van artikel 4.8.16 §1 VCRO zij meent belang te hebben.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 195, nr. 570).

De verzoekende partij heeft op 11 januari 2010 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 4 december 2009.

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens het niet bezorgen van het bewijs van gelijktijdig bezorging van een afschrift van het beroepschrift aan het college en aan de aanvrager, wegens gebrek aan omschrijving van hinder en nadelen in hoofde van de beroepsindiener, wegens gebrek aan identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing en wegens gebrek aan een attest van aanplakking, doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partij heeft minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure, waarvan het voorwerp evenwel noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen.

Indien de Raad tot de vaststelling zou komen dat de verwerende partij ten onrechte tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partij heeft beslist, zal dit leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing en tot het bevel aan de verwerende partij om opnieuw uitspraak te doen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

Het antwoord op deze vraag is echter irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang voor het instellen van een beroep bij de Raad. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

In zoverre het voorwerp van het beroep, zoals hoger gesteld, beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen en zij hieruit haar belang put, is de vraag of de verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de bestreden vergunningsbeslissing, zijnde de onontvankelijkheidsverklaring, niet aan de orde en moet dit ook niet onderzocht worden.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vraagt in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift de vernietiging van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan van 4 december 2009.

Deze beslissing kan evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. De omstandigheid dat de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk heeft verklaard, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan van 4 december 2009, is daarom onontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

In een enig middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in:

“..."

Dat verzoekster wel degelijk een bewijs kan voorleggen van gelijktijdige bezorging aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvragers van de vergunning. Dat artikel 4.7.21§4 hier echter geen termijn op heeft gezet. (bijlage 4.)

Dat het beroep ingesteld door █████ NV puur is afgewezen op vormvoorwaarden, die van kracht zijn vanaf 1 september 2009. Dat artikel 1 § 1 laatste lid van het Besluit van de Vlaamse regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, B.S. 31 augustus 2009, bepaalt dat indien de provincie vaststelt dat aan de verplichtingen van deze paragraaf niet is voldaan, zij de indiener van het beroep in staat moet stellen om het dossier aan te vullen. Dat de ontbrekende stukken bij het provinciebestuur moeten toekomen binnen een vervalt termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van het bericht waarin wordt meegedeeld dat niet aan de verplichtingen van deze paragraaf is voldaan.

Dat de Bestendige Deputatie van de provincie West- Vlaanderen verzoekster echter nooit heeft bericht dat niet aan de verplichtingen van deze paragraaf is voldaan.

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekende partij voert aan dat er wel degelijk gelijktijdig een afschrift van het beroepschrift werd bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen en aan aanvrager. Echter kan dit aan de hand van het beroepschrift niet worden vastgesteld. Verzoekende partij mag dan wel stellen dat artikel 4.7.21 §4 voor het leveren van het bewijs geen termijn op heeft gezet. Tussen het ogenblik van het instellen van het beroep en de onontvankelijkheidsverklaring, is een termijn van ruim 15 dagen verstreken, gedurende dewelke nooit het bewijs aan de deputatie werd bezorgd. Verzoekende partij had minstens de vereiste zorgvuldigheid aan de dag moeten leggen.

Verzoekende partij verwijst verder naar artikel 1 §1 laatste lid beroepenbesluit, waar de indiener van het beroep de mogelijkheid heeft om het dossier aan te vullen, indien de provincie vaststelt dat aan de verplichtingen van de paragraaf in kwestie niet is voldaan.

Vooreerst bevindt deze bepaling zich in §2 van het beroepenbesluit en niet in §1 (zoals door verzoekende partij verkeerdelijk wordt opgegeven) en dus slaat deze bepaling dus enkel op de vereisten opgenomen in §2 van het besluit.

De voorwaarden (omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed) bevinden zich in paragraaf 1 van het beroepenbesluit. Het laatste lid van §1 is dan ook zeer duidelijk : “De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.”

De omstandigheid dat verzoekende partij op verzoek van de provincie nog een attest van aanplakking kon bezorgen, kon de overige onvolkomenheden van het beroepschrift niet remediëren.

...”

In haar wederantwoord gaat de verzoekende partij dieper in op de problematiek van de hinder en nadelen en de identificatie van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij het administratief beroep onontvankelijk heeft verklaard om diverse redenen:

- de verzoekende partij heeft geen omschrijving gegeven van de hinder en nadelen die zij ingevolge de vergunningsbeslissing kan ondervinden,
- het beroepschrift bevat geen identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing,
- het beroepschrift is niet vergezeld van een attest van aanplakking,
- de verzoekende partij heeft geen bewijs bezorgd van de gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen.

2.

Enkel het inleidend verzoekschrift kan, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking genomen worden om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de ingeroepen middelen te beoordelen.

Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals vervat in de wederantwoordnota kan en mag de Raad dan ook geen rekening houden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift enkel kritiek uit op het motief van de bestreden beslissing omtrent het bewijs van de gelijktijdige bezorging van een kopie van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager.

Zij stelt in eerste instantie dat zij wel degelijk een kopie van het beroepschrift bezorgd heeft zowel aan het college van burgemeester en schepenen als aan de aanvrager van de vergunning. Dit blijkt ook uit de door haar bijgebrachte stukken, met name de aantekenbewijzen van de verzendingen, eveneens op datum van 11 januari 2010, de datum waarop zij haar beroep richtte aan de deputatie.

Daarnaast verwijst de verzoekende partij naar artikel 1, §1, laatste lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning (hierna genoemd het Beroepenbesluit) waarbij zij stelt dat de verwerende partij haar had moeten in staat stellen om het dossier aan te vullen met de ontbrekende stukken.

Naast dit rechtstreeks middel tegen het bestreden besluit, neemt de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift een uiteenzetting op van inhoudelijke bezwaren tegen het project.

Met deze uiteenzetting heeft de verzoekende partij de grenzen van het debat gesteld.

In haar antwoordnota kan zij haar middelen niet uitbreiden door andere motieven van de bestreden beslissing ook nog te gaan bekritisieren.

3.

Het motief inzake het niet bezorgen aan de deputatie van een bewijs van gelijktijdige verzending van een kopie van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager van de vergunning, is een dragend en determinerend motief.

De Raad stelt vast dat, niettegenstaande de verzoekende partij het bewijs bijbrengt dat zij blijkbaar wel degelijk een kopie van haar beroepschrift bezorgd heeft aan het college en aan de aanvrager, zij dit in de administratieve beroepsprocedure niet heeft overgemaakt aan de deputatie.

Artikel 4.7.21 §4 VCRO stelt, wat betreft het indienen van het administratief beroep, substantiële vormvereisten voorop, die gesanctioneerd worden door de onontvankelijkheid van het beroep wanneer aan deze vormvereisten niet wordt voldaan. Het is dan ook de taak van de verwerende partij om actief te controleren of de indiener van het beroep aan de in artikel 4.7.21, §4 VCRO vermelde vormvereisten heeft voldaan.

De eerste vormvereiste is het verzenden van het beroepschrift per beveiligde zending. Hierover bestond terzake geen discussie.

De tweede vormvereiste is het gelijktijdig aan het indienen van het administratief beroep, per beveiligde zending, bezorgen van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre de indiener niet zelf de aanvrager van de vergunning is.

Het niet bezorgen van het bewijs van de gelijktijdige zending wordt eveneens gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van het administratief beroep. In tegenstelling met wat de verzoekende partij voorhoudt, voorziet het Beroepenbesluit voor deze vormvereiste geen regularisatiemogelijkheid. De verplichting van gelijktijdigheid geldt wel niet voor het bewijs van verzending zelf. Dit bewijs mag op een later tijdstip nagestuurd worden, en dit omwille van de praktische moeilijkheden bij de verzending op dezelfde dag zelf. Dit blijkt uit het antwoord dat Minister MUYTERS gaf op de parlementaire vraag nr. 227 van 17 februari 2010.

Het nazenden moet wel op eigen initiatief gebeuren van de beroepsindiener. De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door 17 dagen na het indienen van het beroepschrift, de beslissing van onontvankelijkheid te nemen, voldoende tijd aan de verzoekende partij heeft gegeven om dit bewijs bij te brengen en dus niet onredelijk kort heeft gewacht.

De deputatie had niet de plicht de beroepsindiener uit te nodigen om het bewijs van gelijktijdige zending aan het dossier toe te voegen. Het beroepenbesluit van 24 juli 2009 voorziet dit niet.

4.

Het ontbreken van het bewijs van gelijktijdige zending van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager is een dragend motief die volstaat om de bestreden beslissing te nemen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen grieven uit tegen de andere motieven, tenzij in haar wederantwoordnota. Zoals gesteld zijn deze grieven echter een uitbreiding van het oorspronkelijk verzoekschrift en dus kunnen deze niet als middel aanvaard worden.

Alle andere overwegingen in het oorspronkelijk verzoekschrift betreffen kritiek op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan. Deze grieven kunnen niet tot vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS